

[Aksel Larsen.]

Hr. Levinson for et Kvarters Tid siden paa- stod at han nærede Haab om. Saa maa det vist være mig tilladt at sige: Hvem der forfølger reelle, og hvem der forfølger parti- agitatoriske Formaal i denne Sal, det vil Afstemningen dømme om. Den, der af partiegoistiske Grunde stemmer imod Land- arbejdernes Interesser, kan ikke forfølge det reelle Formaal at hjælpe Landarbejderne.

Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby beder os forstaa hans Udtalelser om Land- arbejderne rigtigt; det, han har sagt, er, at for den gifte Landarbejder, der gaar paa løst Arbejde, er Tilværelsen et Helvede. Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby er Præst og Landbruger — eller har i hvert Fald været Landbruger, jeg er ikke klar over, hvorvidt han er det stadig væk —, han har altsaa dobbelte Forudsætninger for vir- kelig at være sagkyndig i Spørgsmaalet om Landarbejdere og Helvede. Jeg gør ham opmærksom paa, at det netop er de Land- arbejdere, for hvem han har sagt at Til- værelsen er et Helvede, som der tages Sigte paa med det Ændringsforslag, vi har stillet. Jeg bestrider ikke, at der findes et Faatal af gifte Landarbejdere, der har fast Arbejde hele Aaret til tariffmæssig Betaling, men det er et ganske lille Faatal, det overvældende store Flertal gaar paa løst Arbejde, er ar- bejdsløse i en meget stor Del af Aaret, og en meget stor Part af de Skift Landarbej- dere faar aldeles ikke tariffmæssig Betaling i den Tid, de har Arbejde. Netop af Hensyn til dem er det nødvendigt at gennemføre det Ændringsforslag, vi har stillet. Og det er netop disse, der er blevet saa uendelig mis- handlet gennem det sidste Aars Tid, og sidst igennem Voldgiftsrettens Afgørelse, der skal ud og bjærge Høsten i Hus. Vi ved godt, at i Høsttiden er der mere Brug for Landarbejdere end paa noget andet Tids- punkt; da skal de have et kortvarigt Stykke Arbejde for Landbruget. Mange af dem bliver hentet fra bedre betalt Arbejde — og det er deres Kaar, vi stiller Forslag om at man skal forbedre.

Da det ærede Medlem Hr. Kristen Amby nu er blevet bekendt med dette, ved jeg ikke, om vi kan haabe, at han saa vil revidere sin Indstilling over for vort Æn- dringsforslag Nr. 2. Meget Haab er der jo ikke om det. Han har selv netop sagt, at

paa Trods af hele sin Tale i Gaar og hele sin Indstilling vil han stemme for Kornloven og stemme imod Ændringsforslagene og imod Forslaget om, at Brødprisen ikke maatte stige. Dette, at Brødprisen ikke maa stige, var det ærede Medlem Hr. Kristen Ambys Kardinalkrav i Gaar — den, der overvinder sig selv, siges at være større end den, der indtager en Stad. Man kan virkelig sige, at det ærede Medlem Hr. Kristen Amby, ligervis det ærede Medlem Hr. Levinson, har overvundet sig selv —: Det gode, jeg vil, det gør jeg ikke, men det onde, jeg ikke vil, det gør jeg.

Den højtærede Minister siger, at det kan ikke lade sig gøre at holde Brødprisen nede, for hvor skal Statskassen faa Pengene fra. Ja, hver Gang det drejer sig om de fattige, siger man: Hvor skal Statskassen faa Pengene fra. I Vinter, da det drejede sig om Brændsel til de arbejdsløse, sagde man: Hvor skal Staten faa Pengene fra; det maa Arbejdsløshedskasserne skam betale. Til alle andre Formaal, Sikringsstyrken og Englands Eksporttilskud o. s. v., var der Hundreder af Millioner, men nogle faa Millioner til de arbejdsløse — nej, de kunde ikke skaffes. Forleden bevilgede man 5—6 Millioner til Udvidelse af Politistyrken. Jeg vil ikke give mig til at diskutere dette, for det hører ikke ind under denne Sag, hvorvidt den Udvidelse var paakrævet, men da var der ingen Pengemangel. Ligeegyldigt hvilket Formaal det drejer sig om snart sagt, stiller man ikke Spørgsmaalet: Hvor skal vi faa Pengene fra? — det stiller man kun, naar det drejer sig om de fattigste i Sam- fundet, naar det drejer sig om Brødprisen; naar det drejer sig om andre Formaal, kan man godt skaffe Penge. Derfor anerkender jeg ikke den Indvending fra Ministerens Side, den er ikke saglig, den hører ingen Steder hjemme. Det har altid været Regeringens Moral: Hvis der er Udgifter, vi anser for nødvendige, maa vi skaffe disse Penge. Naar Regeringen nu stiller sig paa det Stand- punkt: Vi kan ikke holde Brødprisen nede, for vi ved ikke, hvor vi skal skaffe Pengene fra — vil det omskrevet sige: Vi anser det ikke for nødvendigt eller betimeligt at holde Brødprisen nede, og derfor vil vi ikke for- søge at fremskaffe Pengene dertil.

Jeg vil i øvrigt erindre om, hvad jeg har sagt ved tidligere Lejlighed: Selv om